

Кога призовавамъ, издигамъ малко ръката, и пригрававамъ малко четвърти пръста.

Кога изгонявамъ, мащамъ на вънъ съ ръка.

Кога показвамъ, посочвамъ къмъ предмета или съсъ цѣла дланъ, или съ показателна си пръстъ.

Кога съ молчъ, простирамъ и дълтѣ си ръцѣ, като гъи издигнемъ малко на горѣ съ отворени, и малко прикриенки дланни.

Кога съ отказвамъ, мърдамъ краятъ на десната ръка, и по нѣкогажъ и на лѣвата заедно съ дланъ-та обкрината на вънъ.

Кога показвамъ отварене, или трепетъ, отвръщамъ си главата отзъ предъдълътъ, и пропъскамъ си ръцѣтѣ, едината по-малко, дрѣгата, покъче, съ отворени, дланни, като че искамъ да извранимъ приближаването мъ.

Кога съ струхувамъ драматични ~~извръщане~~ ръцѣтѣ назадъ съ дланъ малко прикриенъ, и пръстътъ малко разрѣденъ.

На питаніе простирамъ десницата полегка, или и също споредъ страсть-та на дѣшлага съ дланъ прикриена.

Кога съ радвамъ, мърдамъ си ръцѣтѣ повторително споредъ предъдълътъ на радостъ-та имъ.

Кога скарбнишъ, или гъи отпъскамъ да кисатъ на доля, или гъи крестоска мъ на гурдитъ.

Кога запретявамъ, простирамъ ръката съ отворена дланъ.

Кога правамъ, мърдамъ ръката си на доля съ дланъ малко прикриена.

Най-послѣ, кога укротявамъ народъ, мърдамъ десницата си полегка отзъ горѣ на доля съ дланъ-та обкрината на доля.

Пла оре и лице дѣши, когто показватъ нѣкое дѣйствіе и тѣлесно движеніе, като колѣ, дѣлами, провождами, и дрѣги, съ които не трѣбва да сѫ съобразява вѣтіята: сирѣчъ не трѣбва да прави такави движения.

Ез спичкитъ тъка трѣвка да не ставатъ прекалени, и вънъ отзъ лѣврата, и да пазимъ съкогажъ скромностъ, учтивостъ, и умѣреностъ.

КРАЙ.

